

Overværgeraadets Sammensætning.

»Kvinden og Samfundet« meddelte i sit sidste Nummer, at en Deputation fra D. K.'s Fællesstyrelse havde overrakt Kultusministeren et Andragende om, at den ved Landstingsmand Johansens Død ledigblevne Plads i Overværgeraadet maatte blive givet til en Kvinde. Samtidig bragte Bladet imidlertid i en anden Rubrik Meddelelse om, at Folketingsmand Klausen var bleven valgt til Johansens Efterfølger i Overværgeraadet. D. K. havde i sit Andragende gjort det Synspunkt gældende, at da der i Værgeraadene sad saavel Kvinder som Mænd, og Overværgeraadet var den højeste Appellinstans for Klager over Værgeraadenes Indgriben, var det simpel Retfærdighed, at dets Afgørelser ikke blev Udtryk for mandlig Tænkemaade alene, men at ogsaa den kvindelige Tænkemaade fik et Ord med i Laget. Som ogsaa her i Bladet meddelt, svarede Kultusministeren, at han saa med Velvilje paa D. K.'s Ønske, men dog intet turde love. Deputationen gjorde sig derfor heller ingen Forventninger, og følte sig ingenlunde overrasket, da Pladsen blev givet til en Mand.

Der er dog imidlertid noget ved denne nye Udnævnelse, som opfordrer til Eftertanke, og det er, at Pladsen paany er bleven givet til en Politiker og tilmed til en Politiker af et indflydelsesrigt Parti. Det ser jo næsten ud, som om det er ved at udvikle sig til en Tradition, at det ene Medlem af Overværgeraadet skal være en Politiker, ligesom det er bestemt i Loven, at det ene Medlem skal være Dommer eller have beklædt en Dommers Embede. Som Overværgeraadet i Øjeblikket er sammensat bestaar det af 2 Dele Jura og 1 Del Politik. Men er det dog ikke en Forvanskning af den Aand, hvori Loven af 1906 om for-

bryderske og forsømte Børn er skrevet? Var ikke det ledende Princip i denne Lov: Opdragelse istedetfor Straf, Pædagogik istedetfor Jura? Derfor skulde der overalt i Værgeraadene sidde mindst en Lærer eller Lærerinde, medens der kun i Købstæder paa 10,000 Indbyggere og derover krævedes en Jurist. Derfor bruges der for Landets og de mindre Købstæders Vedkommende i Loven stadig Udtrykket Mand eller Kvinde, og derfor kræves det udtrykkeligt, at i de store Købstæder skal der sidde mindst én Kvinde i Værgeraadet. Just fordi Opdragelsesprincippet er lagt til Grund, er der i Loven Plads for Mænds og Kvinders Samvirken indenfor de lokale Værgeraad. Og paa samme Maade med Overværgeraadet.

Ikke et Ord staar der i Loven om, at hverken dette Raads Formand eller noget af dets to andre Medlemmer nødvendig skal være Mænd. Der staar kun, at *et* Medlem skal være Dommer eller have beklædt et Dommerembede, og selv om vi ikke i Øjeblikket har nogen kvindelig Dommer, er det dog efter dette Ministeriums liberale Stilling til Spørgsmaalet om Kvinder som Embedsmænd meget muligt, at vi snart ser en Kvinde som Dommer, hvorfor der intet vil være til Hinder for, at Overværgeraadet kan komme til at bestaa af Kvinder alene.

— Det er som bekendt allerede lykkedes at faa en Del Kvinder indvalgt i de forskellige lokale Værgeraad — hvor det kun drejer sig om ulønnede, ret underordnede Stillinger, er Betænkighederne for Kvinders Anbringelse jo sjælden saa store — men Overværgeraadet er stadig trods D. K.s gentagne Angreb den befastede Borg, hvorfra Kvinder er udelukkede. Hvis Forholdet nu var det, at der rundt om i Landet herskede idel Tilfredshed med denne Institutions Virksomhed, saa var det lettere at forstaa, at man betænk-

te sig paa det Experiment at indvælge en Kvinde; men dette er, som vi alle ved, ingenlunde Tilfældet, hvilket ogsaa fremgik af Svarene paa de Spørgeskemaer, D. K.s Børneforsorgsudvalg nylig udsendte til Kredsformændene i By og paa Land. Hovedindtrykket af disse var, at der paa flere Steder herskede en afgjort Misfornøjelse med Overværgeraadets Indgriben overfor de stedlige Værgeraads Foretagender; D. K. mente derfor, Tidspunktet maatte være kommet til at prøve, om ikke en Kvindes Optagelse i Overværgeraadet vilde skabe et bedre Samarbejde mellem disse to Institutioner.

Ministerens Svar lod imidlertid som ovenfor nævnt formode, at en Mand allerede var udset til at indtage den ledige Post, men at denne Mand igen skulde være en Politiker og ovenikøbet en stærkt optaget Politiker, havde D. K. ganske vist ikke forudset. Vi indrømmer, at Folketingsmand Klausens Valg muligvis kan beskytte Overværgeraadet mod Angreb fra en bestemt politisk Kant; men dersom det skal udvikle sig til en Tradition, at det ene Medlem skal være en aktiv Politiker af det i Øjeblikket mest indflydelsesrige Parti, saaledes at der sees mere paa dette Medlems politiske end paa hans pædagogiske Egenskaber, da forekommer det os, at man har fjernet sig saa meget fra Lovens oprindelige sunde og humane Tanke, at der vil være al Anledning til ved den forestaaende Revision at komme bort fra Sammensætningen 2 Dele Jura og 1 Del Politik, og gøre Pædagogikken til Herre og Frue i Huset med Juraen som Tjener, og Politiken sat paa Døren.

Vi vil haabe, at dette store og alvorlige Spørgsmaal ikke maa finde sin endelige Afgørelse, før Kvinderne har opnaaet og kan gøre Brug af den politiske Valgret baade i og udenfor Rigsdagen.